

**ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ 1^{ου} ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΗΤΕΙΑΣ ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΝΑ
ΓΝΩΡΙΣΤΟΥΜΕ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΚΑΙ ΝΑ ΠΑΙΞΟΥΜΕ:
ΚΑΛΩΣ ΗΡΘΑΤΕ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΙ ΜΑΣ ΦΙΛΟΙ**

Η εβδομάδα μας ξεκίνησε πολύ όμορφα. Μας επισκέφτηκαν οι φίλοι μας από το 1^ο Δημοτικό Σχολείο Σητείας και συγκεκριμένα το τμήμα ΖΕΠ και το τμήμα ένταξης. Στην αρχή τους δείξαμε τους χώρους του σχολείου μας και στη συνέχεια καθίσαμε στην κουζίνα να φάμε όλοι ένα τυροπιτάκι και

να ξεδιψάσουμε με λίγο χυμό. Χρειαζόμασταν ενέργεια καθώς θα ακολουθήσαν αρκετά παιχνίδια στην αυλή.

Η Ευαγγελία μας ήταν πραγματικά τόσο πολύ ενθουσιασμένη που ήρθαν οι φίλοι μας για να παίξουμε που δεν κάθισε στιγμή στην καρέκλα της. Αλληλεπιδρούσε με τα παιδιά με νοήματα καθώς δεν έχει λόγο, το χαμόγελό της και τα μάτια της έλαμπαν από ευτυχία!!!!

Ήρθε η ώρα να βγούμε στην αυλή. Για αρχή επειδή είχε και πολύ ωραίο καιρό τα παιδιά έκαναν κούνια, τραμπάλα, τσουλήθρα και αλληλεπίδρασαν εξαιρετικά καλά μεταξύ τους. Ο βαθμός ενσυναίσθησης των μαθητών απέναντι στα παιδιά με ιδιαίτερες ανάγκες ήταν πολύ υψηλός και η αγάπη που έδωσαν στα παιδιά μας εκείνη την ημέρα θα μείνει στο μυαλό μας.
ΑΓΚΑΛΙΕΣ ΜΕΓΑΛΕΣ ΔΥΝΑΤΕΣ όπως μας έλεγαν ήταν κυρίαρχα στοιχεία στη μέρα ΠΑΙΧΝΙΔΙΟΥ.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΟΤΑΝ ΕΙΝΑΙ ΓΕΜΑΤΑ ΑΓΑΠΗ ΜΟΙΡΑΖΟΥΝ ΑΠΛΟΧΕΡΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΣΤΟ ΠΛΗΣΙΟΝ.. ΠΟΣΟ ΟΜΟΡΦΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ!!!!!!

Και ήρθε η ώρα των παιχνιδιών:

Ξεκινήσαμε με ένα παιχνίδι γνωριμίας, τα παιδιά και οι εκπαιδευτικοί στον κύκλο, δίνοντας ο ένας τον άλλο τη μπάλα λέγαμε το όνομά μας και έτσι έγινε η πρώτη γνωριμία.

Στη συνέχεια ένα πολύ όμορφο παιχνίδι -τραγουδι μας έκανε να νιώσουμε ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΕΑ. Τα λόγια του τραγουδιού ήταν τα εξής: « η θέση δίπλα μου είναι αδειανή, έλα δίπλα μου να κάτσουμε μαζί!». Κάθε φορά που το έλεγε ένα παιδί στο τέλος του τραγουδιού φώναζε το όνομα του παιδιού που ήθελε να είναι δίπλα του.

Ακόμη ένα διασκεδαστικό παιχνίδι που ετοίμασαν οι εκπαιδευτικοί και οι μαθητές του 1^{ου} Δημοτικού Σχολείου ήταν το χτυπώ το ντέφι και κινούμαι στον χώρο ανάλογα τον ρυθμό που είχε το ντέφι, γρήγορος ρυθμός: όλοι τρέχουν, αργός ρυθμός βαδίζω αργά. Τα γέλια ήταν πολλά, τα παιδιά το χάρηκαν πολύ και αυτό το παιχνίδι.

Η επίσκεψη έκλεισε με μια συζήτηση με τα παιδιά. Το θέμα της συζήτησης ήταν πως επικοινωνώ με τα παιδιά που δεν μιλάνε; Μίλησα στα παιδιά για αρκετή ώρα πως με νοήματα γίνεται η επικοινωνία με αυτά τα παιδιά ή με κάρτες επικοινωνίας δείχνοντάς τους το συγκεκριμένο οπτικοποιημένο υλικό. Τους έδειξα κάποια νοήματα, αρκετά τα ήξεραν και στη συνέχεια παρακολουθήσαμε ένα διδακτικό βίντεο σχετικό με την αναπηρία και την διαφορετικότητα:

<https://www.youtube.com/watch?v=B4frsp-rR6c&list=PLhFKgCaft-GO17i0x7NRjtCaHaiwBoOML>

Ένα μεγάλο ευχαριστώ στο 1^ο Δημοτικό Σητείας που μας στηρίζει και μας επισκέπτεται συχνά, ένα μεγάλο ευχαριστώ στους εκπαιδευτικούς που αγκαλιάζουν με αγάπη τους μαθητές τους και ένα μπράβο στους μαθητές που αγκάλιασαν με τη σειρά τους τους δικούς μας μαθητές!!!!

Η αποδοχή της διαφορετικότητας είναι θέμα παιδείας και φαίνεται πως στην εποχή μας υπάρχει διάθεση να προωθηθεί το μήνυμα:

ΑΠΟΔΟΧΗ=ΕΥΤΥΧΙΑ